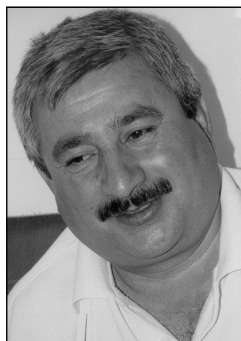

رئییڼ نه‌حمه‌د خدر

وشه و وینه له شیعری "تاج سه‌رگران ده‌کات" ی سه‌باح ره‌نجده‌ردا

شيعر هميشه دهجووليت و دهگهړيت. وهک ئهوهی بيهوئ شتيک بدوزيتهوه، يان ونی بکات، له مهودا و نيوانی ئهوه گهړانه دريژ و بي کوتاييپانهی وشه دهيانکات. دياردهکانی تر دین و دهخولقيښ. ئهوه ديارده و چوڼيهی تهلسيمبوونيان شيعرهکه پټوهنديدار دهکهن به نه مری، يان ونبوونی تاهه تايه. شيعريک ناتوانيټ زور له خوښی دور بکه وټهوه به ههموو ئهوه پټوهنديپانه شيعيهوه، که له ژيان دا ههن، که گهړان و جوولهي له ناو خویدا بۆ جوانی و ژيان، مهرگ و نه مری له دهست دايټ.

شيعری "تاج سهر گران دهکات"^(۱) بهريهک کهوتنی ژيانه له گهل مهرگ، ئهوه پردانهش، که ژيان به مهرگ دهبهستتهوه. يادهوهی و گهړانهوه بۆ زهمهنی رابردوو. هيلیکی دريژيان له شيعرهکه دا کيشاوه به جوړيک پټوهنديپان له گهل مهرگ و ژيان، بردنهوه و دوران دا دروستکردوو. زهمهنهکان تيکه له به يه کبوونه، شاعير بۆ پاشماوهی ژيان دهگهړيت، ئهوه ديمهن و روخسارانهش، که هيشته بونی ژيان، يان پهنگی بوونيان تيدا ماوه. ئهوه دلاره اوکتيه، يان جوولانه بهردهوامه تا گهيشته به مهرگ و ئهوه وټانهش که نيشانی ددهن. له وټهوه دهچټهوه سهر رابردوو ژيان به مهرگ دهکات و له نيوانياندا وټنهکان دهجوولين، شيعرهکه بهردهوام دهيت:

گژ و گيا که سوکاري من
 رزگاريان کردم له گمارو
 مهرهکب و کاغه ز خوځيان له ناو ريکخست
 ئهم سروشه يان هلا
 ژيان و مردن بردنهوه و دوران نين

وشه و دوزينهوه

سيحر، يان هيزی وشه کاردهکهنه سهر خولقاندنی وټنه له شيعردا، به مامهله يهکی فره لايه نانه "سه باح په نجره" کار له سهر دروست کردنی وټنه دهکات له شيعرهکه دا و شت و بومرهکان له وټنه دا په خش دهکات، ئهوهی شاعير فهراموشيان ناکات و به وټنه دهيان په پټنيتهوه بۆ مانا. به زوری شته فهراموش کراوهکانن. ئهوه شتانهی له واقع دا زور به ئاسايی تيپه دهکړين. وهک چوڼ پهزا به راهه نی دهليټ: «شاعير سوږييهکه له بری ئهوهی له خوادا بتوټهوه دهيهوئ ئاوټهه شتهکان بټيت»^(۲) شيعرهکه زياتر رچوونه به ناو

روانين دا وا ههست دهكریت شاعیر زیاتر تهماشاکه ربیت. له ریگهی وشهكانه وه بیه ویت دیمه نه كان تیك بشکینیت و له شیعر دا دروستیان بکاته وه، ئه مهش تا رادهیه ک ئالۆز دیته بهرچاو و دیمه ن و وینه كان یه کتری ده برن. به تایبته ئه و کاته ی زه مه نه كان له شیعره که دا تیکه ل ده بن رابردو و ئیستا ئاویته ده بن. ئه وه شتیکی تازه نییه لای شاعیر. له جوړه دهقیکی وادا ده بیت خوینهر بۆ جاری دووهم به خویندنه وه شیعره که بنووسیته وه. واتا خویندنه وه لای خوینهر ده بیت نووسینی دووهمین جاری شیعره که، چونکه ئه گهر سهرنجی دهقه که بدهین ده بینین شاعیر به هیچ جوړیک نیشانه کانی خالبه ندی به کار نه هیان و وا دهکات خوینهر له کاتی خویندنه وه دا به جوړیک به شداری بکات. له وپوه شاعیر به ته وای دهقه که بۆ خوینهر جی ده هیلایت و داده بریت. ئه گهر به دهر برینه که ی (رۆلان بارت) ناوی بنین (مه رگی نووسه ر) ئه م دروستکردنی پیوه ندییه له نیوان خوینهر و شیعره که دا و هیانانه ناوه و ی خوینهر. خوینهر کی به ئاگاشی ده ویت تا بتوانیت تیکه ل به شیعره که بیت، ئه گینا دووباره نووسینه و ی دهقه که روونادات. واته خوینهر کی ره خنه گرانه. وهک "به ختیار عه لی" ده لایت: «خوینهر هیچ نییه جگه له پرۆزه ی سهره تابی و ناوه کی یه که می ره خنه گریک، که خوینهر مرد مه رجه سهره کی و سهره تاییه کانی ره خنه ش ده مریت»^(۳).

دهقه شیعرییه که دابهش ده بیت به سهر وینه کان و ئه و دیمه نانه ی هه ول دده ن بیدۆزنه وه، به مهش ههست به خولانه ویه که ده کریت، وا ده زانریت شتیکی په نهان هیه و ده بیت ئاشکرا بکریت:

سلاوت لی ده کهم ئه ی ئاسووده یی

به دل ئاوریک

له پاشماوه ی برینه کانمان بده ره وه

کولانه و میان کیلگه یه که مهست و راز درکین

مۆم تیکۆشهری بنه ماله ی پرووناکیه

جهنگیکی گهره ی بردوومه وه

به ماناکردن وینه، یان به وینه کردنی مانا

(نیتشه) ده لایت: (هونه ر به ته نیا ناواقیعی نییه، به لکو له جه وه ره دا دژی واقعیعه و

هونه‌رمه‌ند ویناندنیک دهخولقینیت، که دهبی بیتهدی^(۴). که‌واته هونه‌ره‌کان دنیا‌یه‌کی، تر دهخولقین جیا له‌م دنیا‌یه، به‌لام تیپه‌پرکردنی هه‌مان دنیا، بۆ ئەمەش دووباره وینە‌ی دنیا، یان ژیان ده‌کیشنه‌وه، که ئەمە شیعریش ده‌یکات. که‌واته هه‌م‌شه دوو دنیا لای شاعیر ئاماده‌ییان هه‌یه. دنیا‌ی واقع، که ده‌یه‌وێت له پارچه‌کانی دنیا‌یه‌کی تر دروست بکات و دنیا‌ی شیعرییه‌ت و خه‌یال، دوا‌جار په‌رت‌بوون و دابه‌ش‌بوونی شاعیران له نیاوان ئەم دوو دنیا‌یه‌دا شیعر به‌ره‌م دینیت. ده‌بی بلاین شاعیران هه‌رده‌م خه‌ریکی ئەو ویناکردنه‌وه، یان دروستکردنه‌وه‌ی ژیانن له ریگه‌ی شیعره‌وه.

شیعری "تاج سهر گران ده‌کات" به‌ته‌واوی خه‌ریکی ویناکردنه‌وه‌ی ژیا‌نه و ده‌ستکاری واقع ده‌کات. ته‌نانه‌ت ده‌یه‌وێت پ‌ا‌بردووش بگه‌ریت‌ته‌وه بۆ ئە‌وه‌ی بتوانیت وه‌ک خۆ‌ی ده‌یه‌وێت له ریگه‌ی وینه‌کانه‌وه دروستی بکاته‌وه:

**هه‌نگ هه‌نگوینان بریبه‌وه
نه‌مانزانی ئە‌و ته‌شته‌ی حه‌وشه‌مان خۆشبو‌ی
که تریفه‌ی مانگی بۆ پاراستن**

شاعیر دیمه‌ن، یان وینه‌کان فه‌رامۆش ناکات، به‌ل‌کو وینه‌کان ده‌بنه‌مانا و ماناش دووباره ده‌بیت‌ه‌وه وینه‌وه، ئە‌و وینانه‌ش، که له واقع هه‌ل‌ئینجراون ده‌بنه‌ وینه‌ گه‌ل‌یکی تر، دیسان تیکه‌ل به‌ چه‌ند ده‌سته‌واژه‌یه‌کی تری خه‌یالی ده‌کرین و مانا ده‌خولقین، لێ‌ره‌وه به‌ ماناکردن وینه‌ دیته‌ پیش، که له شیعره‌که‌دا زۆر به‌ر چاو ده‌که‌وێت:

**بازیکی پ‌ا‌ونه‌کراو له‌ ناو په‌زیکی خان و مان
له‌ با‌وه‌شی درمختیکی نزم خۆ‌ی هه‌ل‌دا
په‌رشنگی به‌هره‌ دانه‌وتله‌ و ئومیدی
له‌ نزیک ده‌نووک و بالی دانا**

شاعیر جار‌یکی تر مانا به‌‌وینه‌ ده‌کات و له خه‌یاله‌وه ده‌په‌ریت‌ته‌وه بۆ سهر پ‌وانین و

دیمه ن دسازینن. ئەمەش پەنگە زۆر جار لای خوینەر ئالۆز دەرکەوت، چونکە تووشی شتیکی پێچەوانە دەبێتەو. دیمەنەکان بەر لەوێ بەرەمی تەماشایان لە خەیاڵدا مانا دارکراون:

بێ چرا کتیب کەسیکی لە بیرکراوە
شەوقی رووداوێکی سالی
چەشنی باران
ئاوی سەر بە شەختە بە ئاگا دەهینن

ئەوێ جیگای سەرنجی پترە. ئەم شیعەرە خویندەو و ئاویتەبوون بەمانا و دیمەنەکانی پێوەستە بە هەناسەی خوینەرەو. واتە وینەکان زۆر جار بە هەناسەی درێژتر لە خویندەو دەبێژن و هەست پێ دەکڕن. ئەمەش یەکەم دەقی "سەباح پەنجەر" نییە بەم جۆرە، کە چۆنییەتی خویندەو و بەلەبوون لە خویندەوێکی شیعەرە، یان وینە و مۆسیقای شیعەرە دەردەخەن:

لە نامەیکە تایبەتدا داوا بکە

پێوستیم بە دەستەیکە پێغمەبەر هەیه

لە ناو گەرمایی دێرمەکانم

هونەری پێگەییی میوه

بکەن بەبیرکردنەو و خولیا

سەرچاوەکان:

- (١) سەباح پەنجەر، مردووێک ئاگای لە هەمووانە (دیوانی شیعەر)، لە بۆکرەوێکی گۆشاری ئاینە، چاپخانەی سەردەم، سلێمانی ٢٠٠٨. دەقی "تاج سەرگران دەکات"، ل ٩ تا ١٥.
- (٢) حەمە کەریم عارف، دەربارەوی شیعەر و شاعیری، چاپخانەی یاد، سلێمانی ٢٠٠٧. ل ٤١.
- (٣) بەختیار عەلی، خوینەری کوشندە (کۆمەڵە وتار)، چاپخانەی پەنج، سلێمانی ٢٠٠٥. ل ٣٢.
- (٤) ئازاد بەرزنجی، چەند وێستگەیکە ئەدەبی و فیکری، چاپخانەی وەزارەتی پەرەو، هەولێر ٢٠٠٦. ل ٤٧.